

Άρειος Πάγος 965/1985, Ολομ.

Πηγή: Ε.Ε.Δ 45/86 σελ. 779, ΝοΒ 33/85 σελ. 1409

Περίληψη: Εφαρμογή ν. 551/1914. - Ο παθών εξ εργατικού ατυχήματος, και σε περίπτωση θανάτου οι οριζόμενοι από τον νόμο συγγενείς του, έχουν δικαίωμα να ζητήσουν πλήρη αποζημίωση, όταν υφίσταται δόλος του εργοδότη ή των προστηθέντων του. - Ομοίως, όταν οφείλεται το ατύχημα σε μη τήρηση διατάξεων περί των όρων ασφαλείας των εργαζομένων. - Τέτοιες διατάξεις περιλαμβάνονται στον Κανονισμό εργασίας φορτηγών πλοίων άνω των 800 κόρων. - Δεν απαγορεύεται η λήψη βυθισμάτων πλοίων σε ποταμό με ανεμόσκαλα.

Κυριότερες διατάξεις: Ν. 551/1914 (β.δ. 274/25.8.1920) άρθρ. 16. Β.δ. 806 1970 άρθρ. 134 § 2 και 3.

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος ο κ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΣ

Εισηγητής ο Αρεοπαγίτης κ. Κ. ΔΑΦΕΡΜΟΣ

Δικηγόροι οι κ.κ. Δημ. Φράγκος, Γ. Ρεδιάδης

Από τη διάταξη του άρθρου 16 του ν. 551/1914 όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα, κωδικοποιήθηκε με το β.δ. της 24.7-25.8.1920 και διατηρήθηκε σε ισχύ μετά την εισαγωγή του Α.Κ., κατά το άρθρο 38 εδ. α' του εισαγωγικού του νόμου, έχει δε εφαρμογή και στη σύμβαση ναυτολογήσεως, κατά το άρθρο 2 του ίδιου νόμου και 66 Κ.Ι.Ν.Δ. (ν. 3616/1958) προκύπτει σαφώς ότι αυτός που έπαθε ένεκα εργατικού ατυχήματος ανικανότητα, ή, σε περίπτωση θανάτου του, οι κατά το άρθρο 6 του ίδιου νόμου συγγενείς του, έχουν δικαίωμα να εγείρουν την αγωγή του κοινού δικαίου και να ζητήσουν σύμφωνα με τα άρθρα 297, 298 και 914 Α.Κ. πλήρη αποζημίωση μόνο όταν το ατύχημα μπορεί ν' αποδοθεί σε δόλο του εργοδότη ή των προστηθέντων του ή όταν πραγματοποιήθηκε σε εργασία ή επιχείρηση στην οποία δεν τηρήθηκαν οι διατάξεις ισχυόντων νόμων, διαταγμάτων και κανονισμών για τους όρους ασφαλείας των εργαζομένων σ' αυτές, βρίσκεται δε σε αιτιώδη συνάφεια με την μη τήρηση των διατάξεων τούτων. Τέτοιες διατάξεις περιλαμβάνονται στον Κανονισμό Εργασίας επί των ελληνικών φορτηγών πλοίων χωρητικότητας 800 κόρων και πάνω, που εκδόθηκε με εξουσιοδότηση του άρθρ. 67 του κωδικοποιημένου με το από 11.3.1952 β.δ., ν. 6392/1934 "περί Ποινικού και Πειθαρχικού Κώδικα του Εμπορικού Ναυτικού και των άρθρων 1 § 1 και 8 ν. 3141/1955, εγκρίθηκε δε με το β.δ. 806/1970. Ο κανονισμός αυτός ορίζει στην § 2 του άρθρ. 134 ότι απαγορεύονται κατά τη διάρκεια του ταξιδιού σε οποιοδήποτε μέρος του πλοίου οι εργασίες χρωματισμού και αποσκωριάσεως με τη χρήση σκαλωσιών, στη δε παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου ότι απαγορεύεται ο χρωματισμός και η αποσκωρίαση των εξωτερικών πλευρών του πλοίου εφ' όσον τούτο βρίσκεται σε δεξαμενή ή σε ποταμούς ή διαύλους με ισχυρά ρεύματα. Οι διατάξεις αυτές και ιδίως εκείνη της § 3 και οι ταυτόσημες του κεφαλαίου Η' της από 9/21.11.1978 συλλογικής συμβάσεως εργασίας πληρωμάτων φορτηγών πλοίων άνω των 1.500 τόννων D.W., έχουν σαν σκοπό την προστασία της ζωής και της υγείας του ναυτικού λόγω συντελέσεως των εργασιών αποχρωματισμού και αποσκωριάσεως στις εξωτερικές πλευρές του πλοίου όταν τούτο βρίσκεται σε δεξαμενή ή ποταμό ή διαύλους με ισχυρά ρεύματα και υπάρχει αυξημένος κίνδυνος εργατικού ατυχήματος ένεκα της παραμονής του εργαζόμενου επί πολύ χρόνο στις εξωτερικές πλευρές του πλοίου από τα θαλασσινά ή ποταμίσια ρεύματα κλυδωνίζεται συνεχώς. Ούτε όμως από το γράμμα ούτε από το πνεύμα των διατάξεων αυτών συνάγεται ότι όταν το πλοίο είναι αγκυροβολημένο σε ποταμό απαγορεύεται επίσης να παίρνονται τα βυθίσματα τούτου, δηλαδή, με ανάγνωση των σχετικών αριθμητικών ενδείξεων που είναι γραμμένες στις πλευρές του πλοίου, να εξακριβώνεται το ύψος των τμημάτων του που είναι κάτω από την επιφάνεια του νερού. Η εργασία αυτή, ενεργείται μεν στην εξωτερική πλευρά του πλοίου με χρήση ανεμόσκαλας ή άλλου μέσου, έχει όμως ελάχιστη διάρκεια και άμεσο και επείγοντα χαρακτήρα, σκοπό δε να γνωρίζει ο πλοίαρχος σε κάθε στιγμή, το βύθισμα του πλοίου για αποφυγή προσαράξεως. Από αυτό προκύπτει ότι δεν υπάρχει κενό δικαίου αλλά ούτε και ισότητα λόγων ή ομοιότητα των περιπτώσεων ώστε να εφαρμοσθούν κατ' αναλογία οι πιο πάνω κανόνες και στη λήψη των βυθισμάτων. Ύστερα από τα πιο πάνω, το Εφετείο που δίκασε και με επικύρωση της πρωτόδικης απόφασης απόρριψε την αγωγή ως μη νόμιμη, σωστά ερμήνευσε τις διατάξεις των § 2 και 3 του άρθρ. 134 β.δ. 806/1970 αφού έκρινε ότι η λήψη των βυθισμάτων που έκαμε με χρήση ανεμόσκαλας ο σύζυγος και πατέρας των αναιρεσειουσών, ανθυποπλοίαρχος του ελληνικής σημαίας φορτηγού πλοίου χωρητικότητας πάνω από 800 κόρους όταν τούτο, την 9.12.1979, είχε αγκυροβολήσει σε ποταμό, ήταν επιτρεπτή και δεν συνιστούσε παράβαση των διατάξεων αυτών. Πρέπει δε ν' απορριφθεί ο αντίθετος πρώτος λόγος αναιρέσεως κατά το σκέλος του περί εφαρμογής ή όχι του άρθρ. 134 § 2, 3 β.δ. 806/1970 ως προς το οποίο και μόνο

παραπέμφθηκε η υπόθεση στην Ολομέλεια από το Β' Τμήμα με την 1448/1984 απόφασή του που λήφθηκε με πλειοψηφία μιας ψήφου και αναπεμφθεί η υπόθεση στο ίδιο Τμήμα για την εξέταση και των λοιπών λόγων αναιρέσεως. (Απορρίπτει το ένα σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως κατά της 9316/1982 Εφετ. Αθηνών και αναπέμπει στο Β' Τμήμα για εκδίκαση των λοιπών λόγων αναιρέσεως).